

Dokument nr. 8:110

(2001-2002)

Forslag fra stortingsrepresentantene Gunn Olsen og Britt Hildeng om endringer i folketrygdens regler om sykepenger for langtidssykmeldte

Til Stortinget

Bakgrunn

Mange pasienter venter lenge på utredning og behandling. Det er derfor mange pasientgrupper som før utredning og behandling er sluttført, har vært sykmeldt mer enn sykmeldingsperioden i folketrygdlovens § 8-12 første ledd.

For sjeldne sykdommer og sykdomstilstander hvor det er vanskelig å stille diagnose, kan utredningstiden bli lang, både fordi henvisning vil skje til flere spesialisthelsetjenester og fordi det ofte er lang ventetid for undersøkelser i spesialenheter. Når diagnose er stilt, og behandling begynner, er det ofte ventetid for slik behandling også.

Flere alvorlige sykdommer fordrer behandlingstid ut over sykepengeperioden.

F.eks. krever en rekke krefttyper lang tids behandling og rekreasjon før pasienten kan vende tilbake til arbeid. Videre krever flere skader og slitasjesykdommer lang opptreningstid etter behandling.

Dersom pasienten hele tiden har bidratt for å få hurtigst mulig hjelp ved å benytte fritt sykehusvalg eller behandlingstilbud dekket av trygden i utlandet, har pasienten altså ikke mulighet til å gjøre noe med tidsforbruket.

Selv om det nå nyttes sykepenger til kjøp av helsetjenester, er det mange som likevel må bruke svært lang tid før funksjonsevnen er restituert.

Dersom det er mulig å stadfeste hvor lang tid den sykmeldte vil være borte fra arbeidet, og dersom prognosen for pasientens funksjonsevne etter fullført behandling skulle tilsi at vedkommende kan gjenoppta sitt tidligere arbeid, er det lite hensiktsmessig å belaste attføringsapparatet kun for å beregne ytelser etter andre regler. Det er også en tilleggsbelastning, i en intensiv behandlingsfase å måtte forholde seg til søknader om nye økonomiske ytelser og få en helt endret økonomisk situasjon. Selv om en slik situasjon ikke vil være av lang varighet innebærer det en

rekke praktiske problemer, og til tider også spørsmål om en må endre sin levestandard midt i en intens behandlingsfase.

I visse tilfeller er det dessverre bare å konstatere at det etter intensiv behandling ikke er mulig å restituere pasienten, og at det som gjenstår av behandling f. eks. bare er smertelindring før død. Det er en svært vanskelig situasjon å måtte innstille seg og familie på en ny økonomisk situasjon når dødstidspunkt ikke er særlig langt frem i tid. I slike tilfeller ville det være en lettelse for pasient og pårørende å slippe å søke uføretrygd for kort tid. I slike tilfeller vil det være både skånsomt og rasjonelt å utvide sykepengeperioden for en fastsatt tidsperiode.

Det kan være ønskelig med et regelverk som er mer fleksibelt i forhold til den enkeltes sykdoms- og behandlingsforløp slik at:

1. Sykepengeperioden bør forlenges etter søknad til behandlingen er avsluttet når avslutningstidspunktet kan fastsettes med stor grad av sikkerhet
2. forlengelse kan skje når pasienten ikke har kunnet påvirke raskere gjennomføring av undersøkelse eller behandling
3. det kan settes en ny øvre grense for sykepengeperioden

Forslag

På denne bakgrunn fremmes følgende

f o r s l a g :

Stortinget ber Regjeringen vurdere å endre regelverket og praksis knyttet til folketrygdloven § 8-12 slik at antall sykepengedager kan forlenges på visse vilkår.

11.april 2002